திருப்பழனிப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

இஃது

திரிசிரபுரம், வரகனேரி
உபாத்தியாயர்

குழந்தைவேலுப்பிள்ளையவர்களாலும்

ஷையார் குமாரர்

சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்களாலும்

இயற்றப்பட்டு

திரிசிரபுரம்
எஸ்-பி-ஜி-காலேஜ், தமிழ்த் தலைமைப் பண்டிதரும்,
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து வித்துவானுமாகிய
இலக்கண உபாத்தியாயர்

ஆ. கா. பிச்சையிபுராகிம் புலவர்

அவர்களாற்றிருத்தப்பட்டு

ஷையூர், தோல்ஷாப்பு

தி. ம. பொன்னுச்சாமி பிள்ளையவர்களால்

திருச்சி, "பாக்கிய விலாஸ் அச்சாபீசில்"
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1906.

சிவமயம்,

முகவுரை.

"தவளத்தாமரைத் தாதார் கோயி
லவனைப் போற்றுதுமருந்தமிழ் குறித்தே"

சந்தனமலயப்பைந்தமிழ் முனிவனாகிய அகத்தியனுக்குத் தமிழறிவுறுத்திய பரமாசிரியனாகிய குமாரக்கடவுளது திருவடிமலர்க்கட்சாத்திய திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதியென்னும் இந்நூல் இற்றைக்கு நாற்பது வருடத்திற்குமுன் இத்திருச்சிராப்பள்ளி வாகனேரி மறையவர் வீதியில் சைவவேளாள குலத்திலகராய் வீற்றிருந்து பற்பல மாணாக்கருக்குத் தமிழறிவுறுத்திக் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ குழந்தைவேலுப்பிள்ளையவர்களால் அறுபத்தொரு செய்யுட்களாற் பாடப்பட்டுப் பனையோலைச் சுவடியிலெழுதப்பட்டிருந்தது. (இன்னும் இவர்களாற் செய்யப்பட்டு முடிந்த நூல்கள் பலவுள.) ஷையார் சகோதரர் குமாரரும் அடியேனுக்குத் தமிழாசிரியருமாகிய ஸ்ரீ அரங்கசுவாமிபிள்ளையவர்கள் அப்பனையேட்டுச் சுவடியை நோக்கி ஒரு பிரதியெழுதி எஞ்சிய முப்பத்தொன்பது செய்யுட்களையும் பாடிமுடிக்கக் கருதி முயன்றுவருகையில், காலஞ்சென்று சிவபரம்பொருளிடைச் சேர்ந்தனர். அப்பால் இந்நூல் முதற்பகுதியாசிரியர் குமாரரும் என்னோடு ஒரு சாலைமாணாக்கரும், தமிழ்ப்போதகாசிரியருமாகிய திருச்சிராப்பள்ளி சர்க்கார் பேட்டையில் உப்பு வியாபாரம் செய்யும் ஸ்ரீ. கு. சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்களை யானும் சிவநேயர் சிலரும் எஞ்சிய முப்பத்தொன்பது செய்யுட்களையும் பாடி இந்நூலை முடிக்

நல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டவாறு சென்ற மூன்று வருடத்திற்கு முன் பாடி முடித்தனர். இவர் பாடிய இச்செய்யுட்கள் “செந்நெலாலாய செழுமுளை மற்றுமச்-செந்நெல்லேயாகி விளைதலாலந்நெல்-வயனிறையக் காக்கும் வளவயலூர-மகனறிவு தந்தையறிவு” என்ற ஆன்றோர் முதுமொழிப்படி தந்தையாரது செய்யுட்களைப்போலச் சொற்குணமும் பொருட்பொலிவும் சைவசித்தாந்தக் கருத்தமைதியும் உடையனவாய்க் காணப்பட்டிருந்தன. இந்நூலைச் சிவநேயச் செல்வர்கள் கற்று, “உலகமுவப்பவலனேர்பு திரிதரு-பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டா அங்-கோவறவிமைக்குஞ் சேண்விளங்கவிரொளி” யாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளின் திருவடிமலரைச் சிந்தைசெய்து உய்யுமாறு செய்து வெளிப்படுத்தினன்.

இங்ஙனம்

தி. ம. பொன்னுச்சாமி பிள்ளை.

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இஃது

திரிசிரபுரம்

எஸ்-பி-ஜி-காலேஜ்-தமிழ்த் தலைமைப் பண்டிதரும்,
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து வித்துவானுமாகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
இலக்கண உபாத்தியாயர்

ஆ. கா. பிச்சையிபுறாகீம் புலவரவர்கள்

இயற்றிய

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

மணிநிறக்குறவ ரணில்வாற்கருந்தினை
கொய்மார்செவ்வி சொடுக்கியமருங்கிற்
பூத்தனவேங்கை யொள்வீப்பொதுளிய
தினைவயினேத்தரு யூஞ்ஞைஞிலைஇ
வான்மகளேக்கும் வள்ளிமானென்னும்
பழனிமாமலைமிசைப் பரவியமார்பி
னிடவயின்வடிவே லினிதினேந்தி
வலங்கரபெடுத்து மலர்த்தாளிறைஞ்சு நர்
நாற்பொருள் பெறுவா னன்கினிதருளுங்
குமரவேளடிக்கட் கொள்கையிற் பலபடிப்
பலப்பலபாக்க ளலத்தகச் சார்த்த
ஞெல்கதியடைவான் றேட்கோப்பென்னவு
மரபு வழிப்படூஉ மக்கட்கெல்லா

மிருசுடர்வானி னியங்குஞான்றுந்
தோற்றமுமறிவு மேற்றமுந்தரூஉ
மொருபேரெச்சமாத் தருபேறெனவுங்
கடைப்பிடித்திருந்த நடைத்திறப்பெரியோன்
செந்தமிழ்த்திறமெலாஞ் சிந்தையுட்கொண்டோன்
மீக்கூற்றொன்றைப் போக்கறநிறுவிய
குழந்தைவேற்குறிசிறோன் கொள்கையிற்கொளீஇப்
பழனிப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதியென்
றொருபாமாலை யருமையிற்றொடுத்தநலி
லறுபதிற்றொருபா வரும்பொருள் பலவமைத்
திருந்தமிழாய்ச்சி யெவர்க்குங்காட்டுபு
தற்றவப்பயனையித் தமிழ்நிலங்காணக்
கந்தழியடையக் கிரந்தனனன்றே
செந்நாப்போதார் செழுமறைப்பொருட்கண்ண
மகனெனப் புகன்றருள் குறுவெண்பாட்டிற்
கொருகாட்டென்ன விருநிலத்தொளிர்வோன்
செந்தமிழ்ச்சலதியி னுந்துமுழுமதியென
விண்ணிசைநிலாக்கதிர் மன்னுறவுறைவோ
னன்பினையன்பினர்க் களித்துவரன்பினை
யின்புறப்பெறாஉ மியல்பினிற்பெரியோன்
தமிழினைவளர்த்திய சைவக்கரும்பினை
யுண்டுசுவையறிந்திடுந் தண்டமிழாசான்
பாட்டினுந்தொகையினு மீட்டுகீழ்க்கணக்கினு
மின்னபிறவெவற்றினு நன்னருணரறிஞன்
திருச்சிராப்பள்ளித்தன் றேமெனவிளங்கிய
நந்தகைசோம சுந்தரப்புலவன்
றந்தைதன்பணிக்குறை ழுந்துறவாய்ந்து
சொற்சுவைபொருட்சுவை தொடர்ந்திவணிலவுற
முப்பதிற்றொன்பான் முடிபொருட்செய்யுட்
பாமாலையதனொடு படுத்துபுமுடித்திங்
கியற்றிநற்றமிழர்க் கினிப்பவருளினனே.

சிறப்புப்பாயிரம் முடிந்தது.

சாத்துகவிகள்

இஃது

திரிசிரபுரம், வரகனேரி, தோல் ஷாப்பு

தி. ம. பொன்னுச்சாமி பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உலகினிற் பலநன் னதிகளிற் சிறப்புற் றோங்கிய பொன்னி சூழ்
நாட்டிற், டலகலை பயின்று பகவன் வேள்பரனற் பலகவி பாடிய
பண்பன், றிலகமதாகுங் கங்கையங்குலத்துத் தினகரன் றீந்தமிழு
ணர்த்தெங், குலகுரு குழந்தை வேலெனுங் குரிசில் கூறயிற் குமர
வேண்மீதே.

வேறு

திருப்பழனிப் பதிற்றுப்பத் தந்தாதி யெனுநூலிற் றிருத்தமாக
விருப்பமுட னறுபானேன் றேபுகன்றவ் வமருலகு மேவினான்றன்
கருப்பமுறு குமாரனுஞ் சேரமகுந் தரக்கவினான் கருத்தினுன்னிக்
குருப்பயனான் முப்பானோன் பதுமியற்றிப் பூர்த்திசெய்தான் குணக்
[குன்றம்மா. 2

வேறு

இந்நூலை யோதினோ ரிகபரசா தனமுறுவ
ரெந்நூலு மிந்நூலுக் கிணையாமோ சொலற்கரிய
பன்னூலின் பயனடைவர் பகைதவிர்வர் பிணியடையார்
கன்னேடை யுடைக்குகன்றன் கழல் பெறுவர் கருதுமினே.

இஃது

திரிசிரபுரம் கோட்டை மூனீஸ்வரஸ்வாமி கோவிற்
பாடசாலையுபாத்தியாயரும்,
இந்நூன் முதற்பகுதியாசிரியர் மாணாக்கருளொருவருமாகிய,
நாராயணபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

நேரிசை வெண்பா.

காசினியெலாந் துதிசெய் கந்தன் பழனிமலை
மாசில்லா நீலமயில் வாகனன்மேற்—றேசுபெற
நங்குரு குழந்தைவே லையனவிலந் தாதிச்
சிங்கார மென்சொல்வேன் சீர். 1

கம்பநாடன் கவியுங் காளமே கன்கவியுஞ்
சம்பிரமஞ்சேர் சங்கத் தமிழ்க்கவியுங்—கும்பமுனி
கொண்டாடுமென்றன் குருமொழியந் தாதிதனைக்
கண்டாற் பயமடையுங் காண் 2

கட்டளைக் கலித்துறை.

கங்கை மகன்கடம் பன்கார்த்தி கேயன் கவிப்புலவன்
றிங்க ளுலவும் பழனி மலைக்குகன் சேவடிக்கே
புங்கமிகுங் குழந் தைவேலை லையன் புனைந்ததொரு
சங்கத் தமிழ்த்தொங்க லந்தாதி யென்றுந் தழைத்திடவே. 3

இஃது

இந் நூற் பிற்பகுதியாசிரியர் மாணாக்கருள்ளொருவராகிய,

திரிசிரபுரம், வீமநகர்

T. C. இராஜண்ணநாயக்கரவர்கள்

இயற்றியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

ஓதுமொரு சாதனைக ளொன்றுஞ் செய்தே யொளிர் தலைவனைக் கண்டு தாண்டி மேலாம், போதமதை விட்ட பொறி புலனும் விட்ட புண்ணியர்பா னின்றிலங்கு புனிதமேய, வாதவறு யாருயிரா யன் பாய்ச்சுத்த வறிவறியாப் பூரணமாய்கண்டவாழ்வாய்ச், சிதமகி தவழ்மாடஞ் சிறந்துமேவுந் திருப்பழனி வாழ்குமரன்றிருத்தாண்மீதே 1

வேறு

நித்திலந்தன்னண்டமென வடைகாக்கு மனப்பேடு நிறையுஞ்சுத்த, சித்தமுள்ளோர் சூழ்ந்துறையும் வரகனகர் மிகச்சிறக்கத் திகழ்ந்த சீர்சான், முத்தமிழின் றுறைதேர்ந்த குழந்தைவே லெனு நாம முநியோனீர்கு, ழித்தலையி னுவலர்களுவடக்க வொருநூலை யியற்ற வெண்ணி. 2

எத்தகைய நூலுமிதற் கிணையிலையே யென்றெவரு மேத்தி வேத
புத்தகமோ வலதிரு வாசகமோ வெனமகிழ்ந்து புகலஞான
வித்தகமா ரந்தாதி பதிற்றுப்பத் தாத்தொடுத்து விளம்பினறு
லத்தகைய தனிநூலை முடிக்குமுன்னா ரவனடைந்தா னருமைச்சோதி 3

தந்தைசொன்ன வொருநூலைத் தான்முடித்துத் தருவனெனத்
தலைமைபூண்ட, வித்தவிதமகன்றந்தைக்காற்றுமெனுங் குறட்காட்டிற்
கிவனைக் கண்டாம், விந்தையெனப் பலர்சொலவக் குறைமுடித்து
விளக்கினான் வீரன் சோம, சுந்தரமென்னாசிரியன் சத்தநூல் பிறவு
ணர்ந்த தூய்மையோனே 4

நயமிருக்குங் குணமிருக்குந் திருமனத்தான் கலையிருக்கு நாவி
னான்வேற், சயமிருக்குந் திண்டோளிற் புகழிருக்க வாழ்ந்திருக்குந்
தன்மைபூத்த, மயமிருக்கு மலர்முகத்தான் சோமசுந்தரமென்னு
மதிபன் சொற்ற, நயமிருக்கு மொழிபோல யாவரே யிவ்வுலகிற்
சொலவல்லாரே.

சாத்துகவிகள் முடிந்தன

உ

சிவமயம்.

திருப்பழனிப்
பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆதிப் பழனிப் பதிற்றுப்பத்தந் தாதி யெனும்பா வலங்கலை யான்
சோதிவித் தலைவச் சடைக்கணியுந் தூயோனருள்வே ழணைமலர்த்தாண்
மீதிலணிப் பிறவியெனும் வேனல் கெடநல் லடியார் பாற்
கோதிலருளா மழை பொழியுங் குணக் குஞ்சரத்தின் பதந் தொழுவாம்

நூல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவார் கருணை மதிமுகமுந் தேனூர் கமல மலர்ப்பதமு
மருவார் கடப்ப மலர்ப்புயமும் வயங்க வுளத்திற்குடிவருவாய்
கருவார் குழியிற் சனித்துழலுங் கடையேற் குன்னையலதுளதோ
தருவா ரிறைவன் மருகாவென் குருதா பழனிமலைக்கரசே.

மலையுங் கடலு மெதிருஞ்சூர் மாவும்பதற வேல் விடுத்தோ
யலையுஞ் சனனப் பிணிதொலைப்ப ரரிதோ வந்தோ வந்தோ நன்
னிலையு முணர்வோ ருறவுமிலா நெஞ்சினேனு னென் செய்கேன்
சிலையுங் கணையும் பயில்குறமின் றுணைவா பழனிச் சிவகுருவே 2

குருவே கருணைச் சிறுவ ஞானக் கொழுந்தே யமரர் குழாந்துதிக்கு
மருவே மலரே மணியொளியே மதியே கதியே யெனப்புறு பல்
லுருவே யருவே நலந்திகழ்மெய் யுணர்வே யுணர்வி னுட்பொருளே
தருவே பழுத்த கனிரசமே தமித்தாள் பழனிச் சயிலத்தனே. 3

சயிலப் புனச்செவ் வேனலைப்பைங் கிளிகள் சோதத் தளிக் குறமின்
கயிலன் றுறுபொற் கவண்டனிற்செம் மணிகொண் டோச்சக்
[கண்டிருந்தோ
வெயிலஞ் சிமிஞ்செஞ் சோதிவடி வேலோய்வேட னுருவானாய்
தயிலங் கமழும் பழனிமலைத் தியாகா சரணந்தருவாயே. 4

திருக்கா வலனுந் திருமாலுஞ் சதுர்மா முகனுங் காணரிய
விருக்கா தியநான் மறைமுடிமீ திருக்குந் துணைத்தா ளனுக்கருள்வோ
யுருக்கா நெஞ்சப் பெரும்பாவிக் குனையேயன்றிக் கதியுளதோ
சுருக்கா நினதன் பருள்புரியம் பழனிமலைவாழ் தூயோனே. 5

தூயா வடியா ருளங்களிக்குந் துரியா துரியா தீதபத
நேயா வமுதா சனர்க்குலகை நிலையா யளித்த நெடியோனே
மாயா மலமென் றறுமோவென் மனமாஞ் சிலைமேற் பதவனச
மோயா தென்று மலர்ந்திடுமோ புகவேள் மலைவா ழுயர்பொருளே 6

பொருளே புலன்வென் றவர்களுரை புராதே பரமா னந்தவெள்ளத்
தெருளே விசும்பார் பழனிமலைத் தேவே மடவார் தருமயலா
மருளே கொண்டிங் கலைந்தல்லான் மற்றோர் நெறியுந் திருந்துகிலே
னருளே வருமோ துன்புறுமோ வடியேன் கருணைப் பெருங்கடலே 7

கடமார் புலியுந் திரணிதியுங் கருது முறவி னர்கள்குழுவு
மடமா தர்களுங் குழறியசொல் வாய்ச்சேருமோ துணைமனமே
வடமா ரிலையிற் றுயின்முகுந்தன் மருகா முருகாவென வுருகி
யிடமார் பழனிக் கிரியானைப் பணிவாய் வினையா மிடரறவே 8

அறமா நெறியிற் புகவறியே னடியார்க் கடிமைப் படவறியே
னிறமார் பழனி மலையாயென் றுன்னை யுளத்தே நினைக்கறியேன்
குறமா மகள்பொற் குயஞ்சேருங் குமரா வமரா பதிக்கரசே
மறமா ரியமன் வரும்போதென் செய்வே னருள்பூ மலர்ப்பதமே. 9

பதமாம் பதும மலரருட்டேன் பருகியெனது மனஞ் சுரும்பா
யிதமா மெனவங் கிருந்துபிறப் பென்னும் பிணியைத் தொலைத்திலனே
மதமா தங்கந் தனைக்காக்க வந்தோன் மருகா மலைக்குமரா
சதமா வில்வாழ் விளையோம்புங் கொடியேற் கருள்செய் தருணமி

வேறு.

திருணம்வா ழில்லந் துறந்துபைங் காய்கனி சருகொடு புன லு
ண்டே, யருணம் வெம்புலி கொலைக்கரி யெண்குறை யடவிசூழ் வ
ரை நாடி, வருணம் போய் மழை வெயில் பனிக் காற்றினால் வாடு
மெய்த் தவர் கேண்மி, னிருணம் பாலனா காதுயர் பழனிவா ழெந்
தையைப் பணிவீரே. 11

பணிந்தும் பூசனை செய்துநெக் குருகிடப் பாடியு மிலையென்
றே, துணிந்து சந்நிதி முன்புரை செய்தவத் தோர்க்கரு ளேயாய்பு,
வணிந்து நின்னடிக் கன்பிலே னென்னமெய் யறைந்துமென் பவநோ
ய்க, டணிந்து போதலுக் கென்றடை டபழனிவாழ் சாமி நீ புகல்
வாயே. 12

புகலும் வேதத்தின் முடியுறு நின் சரண் பூவடி யதன் மீதே
பகலு மல்லு மாந் தவர்கடம் மனமெனும் பாரமே யிடத்தாங்கு
மகலு ளாயென்றன் மனத்தவி சின்கண்வந் தமர்வதற் கென்பார
மிகலுஞ் சூரரைச் செற்றவா பழனியி லிலகயின் முருகோனே. 13

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

முருகந் தாமரை யனநடை பயில்வன மொய் குழ லார் வாயா
லொருகந் தாவெனப்படணிதலைப் பைஞ்சுக முணர்ந்துசா ரிகையோடு
மிருகந் தாமுரு காகுழ காகுகா வென்றுரை மலைநாடா
வருகந் தாழ்வுறக் கண்டநீ யென்வினை யறநலஞ் சொல்வாயே. 14

சொல்லு மாலுழல் பிறப்பறக் கண்கணீர் சொரிந்திட வலமாம்
போற், செல்லு லாமுயர் பழனியங் கிரிவளர் தேவனே யெம்மானே,
கல்லு ளாமுயிர்க் கிரங்கிய நீகடைக் கண்கொண்டு பாராயேல், வெ
ல்லுந் தீவினைக் கென்செய்கே னென்செய்கேன் விபரமொன் றறி
யேனே. 15

அறிவ ரீகைபோற் கவிகடென் குலைகளை யலைத்துதிர் காய் மோதிச்
செறிவ ருக்கைமா வரம்பையிம் முக்கனித் தேனொடு கழைச்சாறு
நெறிவ ரும்புன லென்னவே பாய்ந்துசெந் நெல்விளை மலைநாடா
பொறிவ ருகவின் னருள்புரி சுவர்க்கமிப் புவிபுகழ் புலவோனே. 16

புலரிப் போதுநின் றண்ணதி யாடிவெண் ணீறுமெய்ம் பேற்பூசி
மலரி னாலய ருச்சனை செய்துநின் மந்திரந் துணையோதி
யலரி கோடிசெய் சோதிமெய்ப் பதம்பணிந் தன்புறு மடியாராம்
பலரி னாயடி யேனையுஞ் சேர்த்தருள் பழனியம் மலையானே. 17

மலைக்குஞ் சூர்க்கும் புணரிக்கும் வேல்விட்ட வல்லனே யெனை
நாடி, யலைக்குந் தீவினைக் கென்செய்கேன் சொல்லும்வே தாகம மெ
னுமேலாங், கலைக்கு மாலிற்கும் விதிக்குமெட் டாதன்பர் காணுநற்
சுயஞ்சோதி, நிலைக்கும் பாதசரோருக மருள்பழ னிமலைவாழ் நே
யோனே. 18

நேய மாக்கனி பரித்திடு மரிகளை நீள்கொடிச் சியரோச்சுந்
தூய மாக்கதிர் மணிவிண்மீன் வீழ்பெருஞ் சோதிசெய் மலைநாடா
மாய மாக்கவு மிமைக்குமு னீக்கவும் வல்லனீ யலையோநான்
றீய மாக்கள்போ லலைதலை யின்றுமென் றேவனே மறந்தாயோ. 19

மறந் திறந்தவர்க் குயிர்வரு மோவென வையகஞ் சொல்லக்கே
ட்டு, பிறந் திறந்துலந் தடைந்ததுன் பஞ்சொல வெண்ணிலையென
த்தேர்ந்தும், அறந் திருந்துபூம் பழனிய மலைவள ரையனை மறை
மேலாச், சிறந் திருந்தரு ளாளனைப் பணிந்திலை செய்வதென் றோ
மனமே. 20

வேறு.

மனமிருந்து நாடாம லுன்னையென் றும் வாயிருந்தும் பாடாமன்
மதிவல்லோர்க, ளினமிருந்துங் கூடாது வெறிநாய் போலே யின்ற
லைந்தேனென் செய்கே னந்தோ வந்தோ, தனமிருந்து முற்றவரெ
ண்ணிக்கோடிகோடி தாமிருந்து மியமன்வரிற் சரணஞ்செய்தோர், தி
னமிருந்து வருகவென்றால் விடுவதுண்டோ தேவனே பழனிமலைத்
திறல்வேலோனே. 21

வேலாட மயிலாடச் சிலம்பிலோசை மேலாட ரவிகோடி மே
வுந்தண்டைக், காலாட நீயாடி வருதலென்றோ கன்மமெனை விட்
டோடுங்காலமென்றோ, மாலாடக் குறமாது தோள்சேரின்ப வங்
கணனே யம்பரனே மறையோர் நான்கின், மேலாடச் சிவகுருவே
சித்தர்கோடி மேவுபழ னிக்கிரிவாழ் வேடர் கோவே. 22

கோவேநீ யறியாத தொன்றுமில்லை குற்றநான் செய்யாதிங்
கொன்றுமில்லை, பூவேனு மிலையேனும் பறித்துன் பாத பூசைசெய்
யக் கனவினிலும் பொருந்தாதேற்குந், தாவேது நிலையேது சுகமங்
கேதுன் றண்ணளியே யல்லாலா தரமங்கேது, தேவதேவ ரசன்ம
கிழ் மருகாவானோர் சீர்பழனி மால்வரைவாழ் திறல்வல்லோனே. 23

வல்லாரு மூலைமடவார் மருட்பார்வைக்கு மாமதியா முகத்திற்கு
நகைக்குமேலா, மல்லாரு நெறிகுழலின் கந்தத்திற்கு மன்னநடை
க்கும்மயிலின் சாயலிற்குஞ், சொல்லாருங் கனியிரசந் தனக்குமா
சைசுற்றிநிறை சேற்றுமத்தி போலேயானே, னெல்லாரும் பழனி
மலைக் கரசேசித்த மெப்படியோ வறியாத வேழை நானே. 24

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

நானென்ற வாணவத்தை நாசமாக்கி நாடியமூ லாதாரக் கனலைமூட்டித், தானென்ற மதியமிர்த முண்டுகோடி தாரணியொளிர் வட்டநடுக் கோட்டைக்குள்ளே, வூனென்ற பொய்யைமறந் துன்னைக்கண்டடங் கொண்டுபட்டு நிற்றலெனக் குண்டோ வந்தோ, மானென்ற நோக்கவள்ளி மாதைச்சேரும் வங்கணனே தென்பழனி மலைவாழ் வோனே. 25

மலையோவித் தேகமது தானானாலும் வாரிதியேழ் சூழுலகும் வானாடு, நிலையோவல் லதுகிழமாம் பருவமென்ற நீடியநா ளுண்டேணிற்சண் டனுக்கே யிவ்வூர், தொலையோநம் பாழ்மனனே யிதுவோமேதை சொல்லரிய சென்னிவரை மத்தியேறிக், கலையோடா மற்பிடித்தங் கதிலேகட்டிக் கனல்கொளுத்தப் பழனியனைக் காணும்பாரே. 26

பாரேழு பிறவியினுஞ் சிக்கிவாடிப் பசிபிணிபா லையலைந்தேன் மேல்கீழாக, வீரேழு பதினாலா முலகும்போற்று மெந்தையே நின்னடிக்கா ளென்றாவேனோ, காரேழுஞ் சூழ்பழனி மலைமேல்வாழுங் காரணனே யடியர்மனக் கண்ணிறைடிங், கோரேழு பதியிறையே யுன்னையன்றி யோருதவி யுங்கரனே யொப்பிலானே. 27

ஒப்பில்லா நின்புகழைப் பாடிப்பாடி யூற்றெடுத்தா னந்தவெள்ளம் பருகாதென்றுந், துப்பில்லாக் கயவர்தமைத் தேனுவென்றுஞ் சோமனென்றுங் காமனென்றுஞ் சொல்லிக்கஞ்சிக், குப்பில்லா மற்றிரிந்த தொன்றேயல்லா துண்மையொன்றுங் கண்டறியே னொருகாலத்துந், தப்பில்லா மெய்யடியார் பாடியாடுந் தண்டலைசூழ் பழனிமலைத் தனிவேலோனே. 28

தனியிருந்து பாய்மாவை யுள்ளேகட்டித் தள்ளாது கோபுரவாயிலிலேதுங்கு, மினியமணி நாவதனை மேலேயேற்றி யிட்டபூரணமதியி னுள்ளேசென்று, புனிதமிகு மூக்கோண வீட்டினுள்ளே பொங்கியவா னந்தமயப் பாலையுண்டு, சோணிவிளங்க வொளியிலங்க நின்னைக்கண்டு தொழுவதென்றோ பழனிமலைச் சோதியானே. 29

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

சோதிமய மேஞான நிலையே வேதச் சுருதி முடி வேயருள் தொ னலமே தூய, நீதிநெறியே யுணர்வுக் குணர்வே யன்பர் நெஞ் சிடமார் பேரின்பக் கடலேயென்று, மாதிமுத லேயசா சரமே சொ ல்லு மண்டபமி ரண்டமே யென்னையாளக், கோதில்பழ னிக்கிரி வாழ் தேவே நெஞ்சுட் கும்பிட்டே னின்னடிக்கே யன்பிட்டே னே. 30

வேறு.

அன்பின் வழி கசிந்து கண்ணீ ரருவியதி லேயாடி
முன்பினறி யாது சொன்ன மொழிகுழறி மெய்விதிர்த்தே
யென்பிளகியின்பவெள்ளத் தென்றெனையுங் கூட்டுவையோ
தென்பழனி மால்வரை வாழ் சித்திரமயிற் சேவகனே. 31

சேவகம்வே றின்றியுன்னைச் சிந்தைசெய்து கைகுவித்து
நாவகத்தும் பாவகத்து நாடியவா றக்கரத்தும்
பாவகன்ம நீங்கயிரு பத்திசெய்வதெந்நாளோ
பூவகத்தான் வந்துபணி பொற்பழனி நாட்டானே. 32

நாட்டமற்றங் கப்பாலா நின்றவுன்னை யானவிலக்
காட்டமனக்கண்ணடக்கக் கொள்ளாதாமென் றுணர்ந்தும்
பாட்டகத்துக்கூறவொரு பக்கமுமன் றுறுனுங்
கேட்டதரு டென்பழனி மால்வரைவாழ் கேகயனே. [redacted]

கயல்படும் பொற் கண் மடவார் காவடியிட் டாட்வஞ்சி
யயல்படும்பைப் பன்ன கங்கண் மஞ்ஞையெனக் கண்டடங்கும்
புயல்படிந்துண் சோலைமலைப் பொற்பழனி வேலோயென்
செயல்படும்பா டென்சொல்கே ளியினிது செய்வாயே 34

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

செந்துவர் வாய்க் கொடிச்சியர் கைத் தேமாவைத் தேவர் கண்டு
வந்தமிர்த மீய்ந்தளந்து வாங்குமலை நாட்டரசே
சந்தமயி லேறியிரு மையலர்கள் வீற்றிருக்க
வெந்தமுனை மீதுகுடி யின்றிருக்க லாகாதோ 35

இருக்காதி நான்மறைநூல் காணரிதா மென்றாலுங்
தருக்கா வலன் மருகா வன்பரிடஞ் சார்ந்தனை நீ
யுருக்காத வென்னெஞ் சிலொன்றுபட்டு வாழ்தவென்றே
மருக்காசூழ் தெண்பழனி மால்வரைவாழ் வல்லானே 36

வல்லாரி னுன்னையன்றிப் பேசிடவும் வாய்மையில்லை
யில்லாரி வென்றனைப்போன் மற்றொருவரெங்குமில்லை
கல்லாரி லோபியரிற் காமுகரிற் சேராது
நல்லாரிற் சேர்த்தருள்செய் தென்பழனி நாயகனே. 37

நாயகனே யைந்தொழிலு நீ வகுத்து நாட்டியதா
லாயமு நீ யள்ளூரனீ மற்றிவனார் பெற்றசிறு
சேயனந்தங் கோடிபிழை செய்தாலுநன்குசெய
னுயர்கட னமலவோ தெண்பழனிச் சண்முகனே. 38

முகநேயங் கொண்டாடி முற்றுநிறை வஞ்சகஞ்செய்
யகநேய மில்லாத பாவியர்பாற் சென்றலுத்தேன்
சகநேய மில்லார்க்குப் பேரின்ப சாகரமாஞ்
சுகநேய முண்டாமோ தெண்பழனிச் சுந்தரனே 39

சுந்தரஞ்சேர் மாதர்துதி சொல்லிவரச் சாரலிடங்
கந்தரஞ்சேர் சோலைபரி மஞ்ஞைகுயில் கண்டடங்கு
மந்தரமா ரம்பழனி மால்வரைவா ழற்புதனே
யெந்தா [illegible] கண்டருள்செ யேழை நல்ல வேலையிதே. 40

வேறு.

நல்வேலை யீதெனவந் தமரர் சொல்லு முறைகேட்டு நாடிவந்த
வில்வேலைச் சினந்தெரித்த பெருமானுக் குண்மைதனை விளங்கச்செய்
தோ, யல்வேலைக் கிரவியென வென்னுளத்திற் குடிவருதற் காகா
தென்றோ, மல்வேழ முகத்தானைச்செற்ற கரி முகன்பினவா மலைவா
ழ்வோனே. 41

மலைவாரச் சுனைவெள்ளப் பெருவாளை தாவிமக வான்றன்றோட்டி
னிலையார்ரைந் தருவைமுறிந் துயர்மீனைச் சினஞ்செய்பழ னியில்வா
ழ்வோனே, தொலையாவெம் பிறவி விடாய்க் குன்னருட்பிர வாகவெ
ள்ளந் தோன்றலென்றோ, கலையாயும் புலவர்பணி மெய்ப்புலவனே
யெளிதிற் காணத்தானே. 42

தானேதா னிருந்தைம் பூதம்வகுத் ததிலசர சரமுண்டாக்கி,
யூனையும் பல்வடிவி னுள்ளுயிரா யதற்குணவா யுணர்வாய் நின்றோய்,
நானேது மில்லாத வெனைப்பிரித்து வெளிவிடுத னன்றோவென்றும்
வானேயும் பழனிமலைக் குமரகுரு பரமுருக வடிவேலோனே. 43

வடிவாருங் குறமாது மலர்க்கரத்தின் பிண்டிதனை வாங்கியுண்டு
மடிவாடி யெனவழைத்தி ரன்னமிடக் கன்னமிட லாமோ வேத
முடிவாருஞ் சிவகுருவே தென்பழனி மால்வரைவாழ் முன்னோய் து
ன்பம், விடிவாகு நாளுளவோ வினையோ நாட்செலுமோ வேடர்
கோவே. 44

வேடர்மா னினில் வளரும் பூங்கொடியைத் தன்னைமுறை விரு
ம்பியே வெங், காடதனி னடந்தமலர்த் துணைச்சரணே னுளம் வர
த்த காதோ துத்தி, யாடரவப் பணியரசு ராசையெனுங் கொடிப
டரைந் தருவேயுன் சீர், பாட மனங் குவிந்து சிரம் பணியவருதெ
ன்பழனிப்பதி வேலோனே. 45

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி.

பதியாவென் மனதுனையே பத்திசெய்ய வாய்பாடப் பகலுமல்லுந்
துதியார்ச் செவிகேட்கக் கரங்குவியச் சிரம்பணியத் தோகையேறி
மதியாரு நுதல்வள்ளி குஞ்சரிமாதொடும் விழிகண் மகிழ்ந்துகாண்கத்
ததியாகுமின்றருள்செய் தென்பழனி யூர்வளர்தண் சயிலத்தானே 46

தண்ணறுமலர்க்கொன்றை முடிப்பெருமான் சிலையெறிந்தோ
ன் றனக்குமேலாம், விண்ணரா லுலகறியப் பிரம்புகைக் கொண் ட
டித்தவர்க்கும் வீடுதந்தான், பண்ணறு ளிபாடும் பூம்பொழில்சூழ்
தென்பழனிப் பதி வாழ் வோயென், னெண்ணறு வினையறநீ யரு
ளாதென் வண்ணமயி லேறுந்தேவே. 47

தேடுமெட்டுந் தேடி நலஞ் செய்யாத லோபியர் பாற் றினமுஞ்செ
ன்று, பாடுமட்டும் பாடி வெளிப் படலடைத்தே கென்றபழங் கதை
க்குளானேன், கோடுதொட்டு முரித்துமக மேருவினி லெழுதியகு
ஞ் சரன் பின்வந்தோய், வாடுமிட்ட பயிர்க்கியமா னீர்சொரித லுண்
டு கண்டாய் மலைவாழ்வோனே. 48

மலமீரிக் கசிந்தொழுகும் பீறலையுண் ணிணத்தைதுரு வாசக் கூ
ட்டைச், சலமூத்திரக்கேணி தனையிரத்தஞ் சீ நிறைந்த சண்டாளத்
தைப், பலபூத்த புழுக்குழியைத் தசைகரம்பென் பாற்பொதிந்த பா
ண்டந்தனை, நலம் வீற்ற தென நம்பி யுழல்வேனோ தென்பழனி
நாடுள்ளானே. 49

நாடிபகர் னயங்கரங்கு புகைத்திரள்வின் னெறிந்தசிலை நம
ன்செய்வேட்டை, யாடியதிற் றோன்றுமுரு புற்புதயின் மிணிககன
த்தடர்ந்து தோன்றி, யோடிய சென் மின்னுடு பம்பரங்காற் றடை
கருத்திக் கொப்பாந்தேக, நீடியதென் றேம்பியுழல் கின்றேற்கின்
னருள்பழனி கேயத்தானே. 50

வேறு.

நேயம்போ னகைத்து மதிமுசங்காட்டி நிமிர்குயத் தூசினைவி லக்கிச், சாயன்மா மயில்போ லனமெனநடந்துன் றன்னருடொ லைக்குமா தரையே, தூயபா லமுதஞ் சீனிமுக் கனியாஞ் சொல்லின ரெனச்சொலி யலைந்தேன், மாயன்மாமருகா வருள்புரிபழனி மா மலைவளர்சுடர்க் கொழுந்தே. 51

சுடர்விரி தாளக் கோவைகளிலங்குந் துணைமுலை யார்துகிற் சோர்வை, யடலெனக்கருதிப் பார்வைசெய்துழலு மசடனைக் காப்ப துங்கடன்று, மடல்செறிகமலப் போதுறைநதவ மாந்தியவண்டிசை பாடப், படம்விரீத்தரவ மாடல்செய்பழனிப் பதியில்வாழ்கருணை யம் பரனே 52

அம்பரந்தனிற்கால் கொண்டறுபடம யஞ்சிறையிழந்தபுள் ளினமாய், வம்பவிழ்கலவை யணிமுலைமடவார் மாமயல் கொண்டு ழன்றலைந்தேற், கும்பர்கள்கோவே யெம்பெருமானே யுன்னரு ள்கிடைக்குமா றுளவோ, நம்பரனேமா வங்கணர்க்கருள்செய் நா தனே பழனி நாயகனே. [redacted]

நானெனவருமா ணவமொடுமூன்று நாசஞ்செய் துன்னருணி றம்பித், தானெனவான பெருஞ்சுவையருந்துந் தன்னடியாரொடு கூடிக், கோனெனவரிய வானெனப்பாடிக் கொள்ளுநா ளுள்ளதோ விலதோ, பானெனவெளிசெ யயிற்கரத்தோனே பழனியம் ப திவளர்வோனே 54

வளர்ந்ததீவினையோ விலக்கிலையிவனுன் வந்துசெய் ததமிலக் கிலையா, முளந்தனிறுடிக் கசிந்துனைப்பாடு முள்ளமெவ் வளவெனு மிலையா, றளந்தனினிறைந்த சூரரைக்கடிந்த தாணுவேவானவர் வி ருந்தே, வளந்தருமுயர்ந்த பழனியம்பதிவாழ் வள்ளலே கருணைய ம்பரனே 55

கருணையின்வடிவே யினியதெள்ளமுதே கனிந்தமுக் கனியுகு
நறவே, சரணமென் றடைந்தோ ரிதையசெங்கமலத் தன்னிலூறிய
பசுந்தேனே, யருணனெண்கோடி யொளிசெயும்வடிவே லாயுதனே
சரவணனே, தருணமின் றெனையாள் பழனியம்பதிவாழ் சண்முகா
சிவதவப் பொருளே. 56

தவத்தினர்திருவே முனிக்கருள் குருவே சதுர்மறை புகலரும்
பொருளே, நவத்தினி லுயர்வே கருணையங்கடலே நலந்திகழ் புதிய
தெள்ளமுதே, கவத்தினிலீபோன் மனந்தடுமாறிக் கதறியும்பொ
றிகளுஞ் சிதறிப், பவத்தினிலலையத் தக்கதோகடைக்கண் பார்பழ
னித்திருத்தேவே. 57

தேவர்கடேவே குறமகள்கோவே சிந்தையிலேனையர் தமை
யே, பாவனைபுரியே னுவிலேத்தெடுக்கேன் பணிந்திடத் துணிந்து
சம்மதியே, னுவல்செய்துனக்கே திரிவிதகரண மடிமையுற்றிடவெ
ணக் கொண்டேன், காவலன்மருகா பழனியங்கிரிவாழ் கந்தனே
யெந்தயாபரனே. 58

எந்தையுநீயே யன்பனைநீயே யின்னருட்குரவனுநீயே
பந்தமுநீயே மோக்கமுநீயே பகர்மறையுட்பொருணீயே
யந்தமுநீயே நல்விடைநீயே யாதியுமானதுநீயே
மந்தரபுயனே பழனியங்கிரிவாழ் வள்ளலே மாசிலாமணியே. 59

மாசிலாமணியை யருட்பெருங்கடலை வானவர்சிறைதவிர் திற
லைப், பேசிடாப்பொருளை மனத்தினுள்ளொளியைப் [illegible]
தனிமுழுமுதலை, யாசிலாவள்ளிக் கொடிபடர்தருவை யடிநடு முடி
விலாததுவை, நேசியாதலைந்தா யென்செய்வாய்பழனி [illegible]
துதிசெய்நன் மனனே. 60

வேறு.

ஆதிசெய் நல்லடி யாரடிப் பொடிசிரஞ் சூடிக்
சதிசெ யம்பழ னூபுரி யான்கழல் கருதி
விதிசெ யும்பிறப் பிறப்பெனு மிரண்டையும் விலக்கு
நதிசெய் நன்மன னேகதி வேறில்லைத் தானே 61

தானை நால்வகைப் புரவல ரெனினுமித் தரையின்
மேனை மின்றரு முமையருள் பழனிவேல வனுன்
சேனை யேத்தில கீரவல ரேயெனக் கூறி
லேனை யோர்பய னெங்ஙன மடைகுவ ரியம்பே 62

இயற்பி டாதநின் பெருமையை மடவரற்கிரங்கிக்
குயம்பந்தேர் விழிகயல்மொழி பாசெனக்கூறிப்
பயம் படாதுழல் பாவியேற்கருள்வதுன்பார
மியம் பல்லாயிர முழங்குநற் பழனிவாழிறையே 63

இறைவனே மலர்மகளிறை யயனோடிரண்டு
மறைவலோர்களும் பணியுமெய்ஞ்ஞான வாரிதியே
நறைவழிந்து பாய்பண்ணை சூழ்பழனி நாதாவென்
றறைவதேயலாற் பிறமொழி பகர்ந்தறியேனே. 64

ஏனமாயவிர் சிறையனமாயிரு நிலம்வான்
போனமாலயனறிதராச்சிவ பரம்பொருளுக்
கேனவே லகம்பழனி மாமலை வளரெந்தாய்
ஞானமாநிலைதனை யடைந்தொளிர் வதெந்நாளே 65

நாதனைமையார் செயல்புரிந்திடுக்க ஞானலிந்த
னீதவாறிழிந்துழல் மனதினை நினைத்திடநின்
பாததாமரை யென்னகத்திலங்கிடப் பணிப்பாய்.
சூதமாங்கனிகொண்ட நற்பழனி வாழ்சுடரே. 66

சுடரோர் மூன்றினுக் குயர்வுடை நின்னருட்சோதிக்
கடருமாநிலத் தெப்பொருணிகரறைகுவனால்
படருமெய்ப்புகழ்ப் பழனிமாமலைவளர் பரனே
தொடரும் வெவ்வினை தொலைந்தருணின்பதத்தகளே. 67

திரிதமாக நின்புகழ் சொலத்தோன்றிடுங்காலை
விரியுமெய்யறி வொளிர்ந்திடாதழுத்தும்வெம்மாயை
யிரியுமாசெயல் நினக்கொருபாரமோ விண்ணிக்
கரியுமாளியு முலவுநற்பழனி வாழ் கந்தா. 68

கந்தநாதவென்றொருமுறை பகர்ந்திடிற்காலன்
சிந்தையானது கலங்கியே குவனெனத் தேர்ந்தும்
பந்தமாயையினீங்கிலே னின்னருட்பார்வை
வந்துமேவிடவுய்குவேன் பழனியின் வாழ்வே. 69

வாருலாமுரசதிர்ப்ப வானவர் புடைசூழத்
தேருலாவநின்ற சுரரைக் காய்ந்த நீ சிறிதுஞ்
சேருருப்பவந் தொலைப்பது பாரமோ திசமூங்
காருலாவுநற் பழனிவாழ் கடம்பணிமார்ப. 70

வேறு.

மாரனென்ன வயங்குமெழிலுளீர்
தீரமேவு வையாபுரி சென்றுநின்
பேரெலாம் புகன்றும் பெருமையெவ்
வூரிதூண்டு பழனிக்குதயனே. 71

[redacted] தயங்கண்ட மலரெனவென்னுள
நிதமகிழ்ந்திட நின்னருளீகுவாய்,
மதமிகுந்தவெம் மாயையொழிந்தவ
ரிதயமேவும் பழனியிலீசனே, 72

ஈசனே பழனாபுரியிற் பிர
காசனே யடியார் கண்களித்திடு
நேசனேயென நின்புகழை நிதம்
பேசவாக்கருள் யிஞ்ஞகன் பிள்ளையே. 73

பிள்ளையின்றி வருந்திற் பிறர்புரி
சள்ளையொன்றித் தவிக்கிற் சலனம்வே
றுள்ளமொன்றி யுழலிற் பழனிவாழ்
வள்ளற்போற்றுவர் வையகமாக்களே 74

மாசளிக்கும் வளர்ந்த பழனியி
னீகளித்து விளங்கிணை யென்னுநர்
தேசமுற்றும் பயனென் சிறந்தொளிர்
நாகமுற்றவர்போற்று மெய்ஞ்ஞானமே 75

ஞானமின்றி நலமிழந்தார்மனம்
போனவாறுவிடயம் புகுவரே
ஆனமில் பழனிப்பெருமான் பதக்
கானுலாமலர் காண்பதெக்காலமே. 76

காலமென்செயுங் காலனுமென்செயுங்
கோலமானவக் கோள்களுமென்செயு
மாலமார் மிடற்றண்ணலளித்தருள்
சீலனூர் பழனிப்பெயர் செப்பினே 77

செப்புநேர்முலைத்தே மொழியார்மனை
மொப்பக்கூடி மமையத்து முன்புகழ்
செப்பிக்கூடுவரெண்ணிற்றினந்தினஞ்
செப்பிலாதவரார் மலைத்தேர்ந்தினே. 78

தேக்குமன்பர் தினந்தொழுங்கம்டலை
தாக்குந்தண்டிரை யார்ப்பைத் தகர்க்குமால்
காக்கக் கங்கணங் கட்டிய கந்தன்வா
ழாக்கமார் பழனிப்பதியண்டியே. 79

அண்டர்நாயகன் போற்றுமறுமுகன்
றொண்டர்நாயகன் சொல்லற்கரும்புகழ்
கொண்டயானை குறத்திக்கு நாயகன்
விண்டுபோற்றும் பழனியின் வேலனே. 80

வேறு.

வேலையின்மாவுரு வெடுத்த சூருட
லாலையிற் கரும்பென வீர்த்த வண்ணலே
பாலையைநிகர்பவம் பறித்துக் காத்தருண்
மாலையாக்கடம்பணி பழனி மன்னவா. 81

மன்னவொண்பொழிலிடை வதியும் வண்டின
நின்னருர்புகழிசை நிறுவிப்பாடிடத்
தன்னிநின்றிடுமெந் தோகையேறிவந்
தின்னலைத் தவிர்த்தருள் பழனியேந்தலே. 82

ஏற்றுறுபரமனீ யெழில்கொள் விண்டுநீ
சாற்றுமந்தனனு நீ தரணியம்பழல்
காற்றுவானிவைகள் கலக்குமாவி நீ
போற்றுமெய்ப் புகழுடைப் பழனிப் புண்ணியா. 83

புண்ணியம்மினைத்தெனப் பொருந்திடாநர
ரெண்ணிய விடமலைக் கிளைப்பவெய்த்தவர்
பண்ணியல் செழிக்குநற் பழனியங்கிரி
கண்ணியன் பொடுதுதி நவின்று வாழ்வரே 84

வாழ்ந்திடுகாலை நின்வணக்கமின்றியே
தாழ்ந்திடுகாலையிற் சாற்றுவோர் குழூஉச்
சூழ்ந்திடாதுன்புகழ் தினமுஞ் சொல்பவர்ச்
சூழ்ந்திடப்பணித்தருள் பழனித் தோன்றலே 85

தோத்திரம் புரியு நின்றொண்டர் மாட்டுறுங்
காத்திரக்கவலையுங் கடியுமெய்த்தொழி
லேத்துநின்பாலுளதாக வெண்குறை
தீர்த்தருளாததென் பழனித்தெய்வமே. 86

தெய்வமாமேழ்வலி சிறைக்குஞ்சேவடி
செய்வருங் கரும்பனை யடக்குஞ்சீரயில்
சைவமாம் பழனியை நினைக்கிற் சந்தத
முய்வரென்றுரைத்தனர் பெரியருண்மையே 87

உண்மைநின்னடியவர் வீட்டிறங்குதல்
தண்மலர் விரித்திழி மது பொன்றுதிறைற்
திண்மையாம் பொழிற் பழனிச் சேரிரு
க்கண்மணி நிகர்த்திடு கார்த்திகேயனே 88

கேகய முதலிய தேயங் கிட்டினுஞ்
சோக மார்பிடி நினைத்தொடர்ந்து சுற்றினுந்
தோகையில் வருமொரு பழனிச் சோதியை
வாகையம் மார்பனை வாழ்த்து நெஞ்சமே. 89

நெஞ்சுறப் பழனிவாழ் நிமலற்போற்றுவோர்
கொஞ்சுநன்மகவொடு கொழிக்குஞ் செல்வமு
மெஞ்சலிலாயுளு மிணையில் கீர்த்தியு
மஞ்சுறுவலிமையு மடைவரென்பவே. 90

வேறு.

என்பொடக்கர வம்புனை யீரவெண்பிறை யோனுள
மின்புமூற்றிட மேல்விழுந் திச்சைபோல்வினை யாடுநீ
யன்பனன்மக வடைவதற் கருடாராதென் ஞாயமோ
மின்புரைத்திரு வடிவினோர் மேவுபழனியின் வேந்தனே. 91

வேயையொர்த்த புயத்தினார் வீரவேல்விழி கண்டளி
தூயநீல மெனச்சுழல் சோற்றமல்லி யறிந்தெதிர்
வாயினூற்சொலி யேசல்போல் வண்டிசைக்க மலர்ந்தொளிர்
மேயவாவி மிகச்செறி பழனிவாழும் விளக்கமே. 92

விண்ணகத்தவர்மீண்டு மிவ்வேலை சூழ் புவியெய்துவர்
மண்ணகத்தி லுயர்ந்ததோர் பழனியானை மனத்திடை
யெண்ணமுற்றிய மானிடரெய்திடார் கருவானதி
லண்ணல்பொற்றிருவடி தனிலாற்றலோடுறைவாரரோ. 93

வாதபித்தமோடையமே வந்துமோதிடுமாகமா
மீதணித்தியமென்றெணு தின்னுமோகசைகொண்டவெ
னேதமுற்ற மனந்தெளி வெய்துமாறு டணித்தருண்
மாதவத்தர் நெருங்கிவாழ் பழனியந்தலவாசனே. 94

வாசவன்றிருமருகனே வள்ளியானைமணாளனே
யீசனீன்றகுமாரனே யென்று நின்று துதித்திடுந்
தாசர்மேவிடு நல்லவை சார்ந்து நின்புகழ் யானுமே
பேசநீயருள்புரிகுவாய் பழனிவாழ் பிரதாபனே. 95

பன்னகக்கொருபாரமாம் பாரினூற்றவொன்றனை
நின்னடிக்குயர்துதிசொலு நேயரோ டுறவானவ
னென்ன நித்த முரைத்திடற்கென்று நின்னருளெய்துமோ
பன்னகத்தினுமேலதாம் பழனிமேவிய பாதனே 96

பாதுகாப்பது நின்றொழில் பாடியாடுவதென்றொழி
றீதுபோக்குவதுன்கடன் சேவைசெய்குவதென்கட
னீதுசத்தியமாதலா லெய்துநின்னருளென்னிடஞ்
சாதுகுக்கு மலர்ப்பொழிற் பழனிமேவு தயாபரா 97

தீயறிந்து களிர்ந்துருடந்து காப்பவனீயலான்
மதியெழுந்திட வொலிகடன் மாநிலந்தனிலாருளார்
சுதியறிந்திசைபாடு பொற்றொடியரோங்கிய பழனிவாழ்
நதியணிந்திடுசெஞ்சடை நாதனீந்தருளெந்தையே 98

எந்தைபோற்றிய விற்கரத்திறைவ போற்றியெனக்கரு
டந்தபண்ணவ போற்றிவேதாகமத் தலைநின்றிடு
சுந்தரத்திருவடிவமார் சுகுணபோற்றி துதிக்குமென்
சிந்தைமேவிய பழனிவாழ் தேவநின்னடி போற்றியே. 99

போற்றுவார் சிலருவகையே பொங்கியக்கரமாறையுஞ்
சாற்றுவார் சிலர் பல்வகைத்தார் தொடுத்து வியப்புற
நாற்றுவார் சிலர் வெம்பவணைக்கசெதன்று மணந்தனைத்
தேற்றுவார் சிலர் பழனிவாழ் தேவதேவநின்றிருமுனே. 100

திருப்பழனிப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி முற்றுப்பெற்றது

